

EMD-bulletin

– nytt fra menneskerettsdomstolen i Strasbourg

Nr. 2 År 2015 Dato 24. februar Utgiver Norsk senter for menneskerettigheter

I januar ble det avsagt fire kategori 1-avgjørelser, mot Tyrkia, Italia, Bulgaria og Tsjekkia. Avgjørelsene mot Tyrkia og Italia ble avsagt kun på fransk. Det ble ikke avsagt noen avgjørelser mot Norge i januar.

§ Article 10 – Freedom of expression

1. *Everyone has the right to freedom of expression. This right shall include freedom to hold opinions and to receive and impart information and ideas without interference by public authority and regardless of frontiers. This article shall not prevent States from requiring the licensing of broadcasting, television or cinema enterprises.*

2. *The exercise of these freedoms, since it carries with it duties and responsibilities, may be subject to such formalities, conditions, restrictions or penalties as are prescribed by law and are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, for the protection of the reputation or rights of others, for preventing the disclosure of information received in confidence, or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.*

Kategori 1-avgjørelser fra EMD: Januar

MESUT YURTSEVER ET AUTRES c. TURQUIE

Date: 20/01/2015 **Application no.:** 14946/08, 21030/08, 24309/08, 24505/08, 26964/08, 26966/08, 27088/08, 27090//08, 27092/08, 38752/08, 38778/08 et 38807/08

Articles: 10; 10-1; 10-2; 35; 41

Conclusion: Violation of Article 10 – Freedom of expression –{General} (Article 10-1 – Freedom to receive ideas Freedom to receive information); Non-pecuniary damage – award (Article 41 – Non-pecuniary damage Just satisfaction)

The applicants are thirteen Turkish nationals who were detained in the F-type prison in Tekirdağ (Turkey) at the time of the events. The case concerned decisions by the education committee of the Tekirdağ F-type prison not to pass on certain editions of the daily newspaper Azadiya Welat to prisoners.

These decisions, taken in 2007, were based on the Turkish Law on the execution of sentences and preventive measures, which provides that no publications containing information, written material,

Norsk senter for menneskerettigheter

Redaktør Kjetil Mujezinović Larsen

Kompilasjon og redaksjonsassistent Berit Bye Rinnan

Kontakt & abonnement c.b.astруп@nchr.uio.no

photographs or comments which are obscene or likely to endanger the security of the institution may be given to prisoners. The committee noted that the publications in question were in Kurdish, a language which none of the prison staff understood and which, moreover, included a number of different dialects; accordingly, it was not possible to arrange for the translation of the editions concerned or to check whether they satisfied the conditions set out in the aforementioned Law. Relying in particular on Article 10 (freedom of expression) of the Convention, the applicants complained that the authorities had refused to give them access to a newspaper because it had been written in Kurdish.

Norsk sammendrag på [Lovdata.no](http://lovdata.no)

PARADISO et CAMPANELLI c. ITALIE

Date: 27/01/2015 **Application no.:** 25358/12

Articles: 8; 8-1; 8-2; 35; 35-3; 41

Conclusion: Preliminary objection allowed (Article 35-3 – Ratione personae); Remainder inadmissible; Violation of Article 8 – Right to respect for private and family life (Article 8-1 – Respect for family life Respect for private life); Non-pecuniary damage – award (Article 41 – Non-pecuniary damage Just satisfaction)

The case concerned the placement in social-service care of a nine-month-old child who had been born in Russia following a gestational surrogacy contract entered into by a couple; it subsequently transpired that they had no biological relationship with the child.

The Court found in particular that the public-policy considerations underlying Italian authorities' decisions – finding that the applicants had attempted to circumvent the prohibition in Italy on using surrogacy arrangements and the rules governing international adoption – could not take precedence over the best interests of the child, in spite of the absence of any biological relationship and the short period during which the applicants had cared for him. Reiterating that the removal of a child from the family setting was an extreme measure that could be justified only in the event of immediate danger to that child, the Court considered that, in the present case, the conditions justifying a removal had not been met.

However, the Court's conclusions were not to be understood as obliging the Italian State to return the child to the applicants, as he had undoubtedly developed emotional ties with the foster family with whom he had been living since 2013.

Norsk sammendrag på [Lovdata.no](http://lovdata.no)

NESHKOV and OTHERS v. BULGARIA

Date: 27/01/2015 **Application no.:** 36925/10; 21487/12; 72893/12; 73196/12; 77718/12; 9717/13

Articles: 3; 13; 35; 35-1; 37; 41; 46

Conclusion: Preliminary objection joined to merits and dismissed (Article 35 – Exhaustion of domestic remedies); Remainder inadmissible; Violation of Article 13 - Right to an effective remedy (Article 13 - Effective remedy); Violation of Article 3 – Prohibition of torture (Article 3 – Degrading treatment

Inhuman treatment)(Substantive aspect); Non-pecuniary damage – award (Article 41 – Non-pecuniary damage Just satisfaction)

The case concerned detention conditions in various correctional facilities in Bulgaria, and the effectiveness of the remedies by which prisoners were able to seek redress for those conditions. The Court found in particular that the conditions in which four of the applicants were detained had amounted to inhuman and degrading treatment, notably on account of overcrowding and lack of privacy and personal dignity when going to the toilet.

The applicants' cases, as well as many other similar cases – the Court having already decided more than 20 cases leading to 25 violations of the Convention and there being approximately 40 more applications concerning detention conditions in Bulgaria currently pending before the Court – highlight a systemic problem within the Bulgarian prison system, justifying a pilot-judgment procedure because of the serious and persistent nature of the problems identified.

The Court further held that there was a structural problem in Bulgarian law concerning the remedies for those prisoners who wished to challenge their detention conditions. There existed a compensatory remedy that sometimes operated well, but, when examining claims concerning conditions of detention, the Bulgarian courts more often than not did not take into account the general prohibition against inhuman and degrading treatment under the Convention, but only the relevant statutory or regulatory provisions. There was, moreover, no effective preventive remedy. The Court therefore held that changes to national law and practice were required to create effective preventive and compensatory remedies and that this should be done within 18 months of the date of this judgment becoming final.

Norsk sammendrag på Lovdata.no

ROHLENA v. THE CZECH REPUBLIC

Date: 27/01/2015 **Application no.:** 59552/08

Articles: 7; 7-1

Conclusion: No violation of Article 7 – No punishment without law (Article 7-1 – Heavier penalty Nullum crimen sine lege Time when act or omission was committed)

The case concerned the applicant's conviction for a continuous criminal offence of abusing a person living under the same roof. The applicant complained in particular that his conviction encompassed his conduct before that offence had been introduced into the law on 1 June 2004.

The Court accepted that Mr Rohlena's earlier acts had amounted to criminal offences punishable under the Criminal Code in force prior to 1 June 2004 and that they comprised the constituent elements of the offence introduced into the amended Code on 1 June 2004. The Court ruled that the fact of finding the applicant guilty under the latter version of the Code also in respect of acts committed before that date did not constitute retroactive application of the law as prohibited by the Convention.

The Court therefore considered that the offence had had a basis in national law at the time it was committed and that the law had defined the offence sufficiently clearly to meet the requirement of

foreseeability flowing from Article 7 of the Convention. It further held that the fact of convicting the applicant of a continuous offence had not resulted in a more severe sentence than would have been imposed on him if he had been tried for several separate offences.

Norsk sammendrag på [Lovdata.no](http://lovdata.no)

Avgjørelser mot Norge: Januar

Det ble ikke avsagt noen avgjørelser mot Norge i januar.

+ Nyttige lenker

- [Hudoc: EMDs database over egne avgjørelser](#)
- [Lovdata: EMD-sammendrag på norsk](#)
- [Informasjon om klage til EMD](#)
- [Norsk senter for menneskerettigheters EMK-sider](#)
- [Norsk senter for menneskerettigheters bibliotek](#)
- [EMD-bulletins internettsider](#)

Månedens utvalgte: Mesut Yurtsever et autres c. Turquie

Fakta:

Klagerne var 13 tyrkiske statsborgere som på tidspunktet for de omstridte hendelsene satt i fengsel. I 2007 besluttet utdannelsekomitéen ved fengselet i flere avgjørelser å nekte distribusjon av visse utgaver av dagsavisen Azadiya Welat til de innsatte. Bakgrunnen for avgjørelsene var den tyrkiske loven om straffegjennomføring og preventive tiltak, som foreskrev at ingen publikasjoner med informasjon, skriftlig materiale, bilder eller kommentarer som er uanstendige eller som kan true institusjonens sikkerhet skal gis innsatte. Komitéen bemerket at utgivelsene var på kurdisk, et språk ingen av de ansatte ved fengselet forstod, og at de dessuten inneholdt en rekke ulike dialekter. Det var følgelig ikke mulig å besørge oversettelse av de aktuelle utgavene for å sjekke hvorvidt de tilfredstilte lovens vilkår. Klagerne påklaget avgjørelsene, men ingen av klagenene førte fram. Heller ikke de videre ankene førte fram.

Anførsler:

Klagerne anførte krenkelse av artikkel 10, under henvisning til at myndighetene hadde nektet dem tilgang til visse utgaver av en avis og at disse beslutningene skyldtes at avisen var skrevet på kurdisk. De anførte også krenkelse av artikkel 6, artikkel 8, artikkel 13, artikkel 14, artikkel 17 og artikkel 18.

Staten imøtegikk klagerne anførsler.

Domstolens vurderinger:

I lys av klagenes faktiske og rettslige likheter, besluttet Domstolen å behandle dem under ett. I behandlingen av artikkel 10 minnet Domstolen innledningsvis om at innsattes ytringsfrihet er i behold under fengsling, herunder retten til å motta opplysninger og idéer. Domstolen anså at det innebar et inngrep i retten til å motta opplysninger og idéer når fengselsmyndighetene i den foreliggende saken nektet å distribuere visse utgaver av en dagsavis. Spørsmålet var om inngrepet var foreskrevet ved lov, om det søkte å oppnå et legitimt formål og om det var nødvendig i et demokratisk samfunn. Domstolen understreket at begrepet «foreskrevet ved lov» også retter seg mot den aktuelle lovens kvalitet; denne må være tilgjengelig og virkningene må være forutsigbare. I den foreliggende saken var det særlig vilkåret om forutsigbarhet som måtte vurderes nærmere. Domstolen bemerket i denne sammenheng at nasjonal rett anerkjente innsattes mulighet til å motta publikasjoner. De aktuelle lovbestemmelsene ga en uttømmende oppregning av vilkårene for å nekte slik distribusjon; nærmere bestemt kunne innsatte nektes tilgang til publikasjoner som inneholdt uanstendig materiale eller materiale som kunne utgjøre en trussel mot institusjonens sikkerhet. Selv om de nasjonale organene hadde vist til den relevante bestemmelsen i sine avgjørelser i den foreliggende saken, var beslutningene ikke begrunnet i lovens vilkår for nektelse. Bakgrunnen for nektelsen var i stedet at myndighetene var ute av stand til å vurdere innholdet i de aktuelle publikasjonene. Spørsmålet for Domstolen var etter dette hvordan inngrepets lovlighet skulle vurderes i et tilfelle som det foreliggende, der det forelå et rettslig grunnlag for inngrep basert på innholdet i publikasjonen, men der nasjonale organer på grunn av publikasjonsspråket hadde sagt seg ute av stand til å vurdere dette innholdet opp mot lovens vilkår. Domstolen vedgikk at mange lover nødvendigvis inneholder mer eller mindre vage kriterier, hvis tolkning og anvendelse avhenger av praksis. I den foreliggende saken forelå det imidlertid ingen lovgivning som overhodet nevnte noen mulighet til å pålegge innsatte begrensninger eller nekte dem tilgang til publikasjoner på grunn av skriftspråket i de aktuelle publikasjonene. Fengselsmyndighetenes kompetanse til å nekte distribusjon bygget utelukkende på innholdet i vedkommende publikasjon. Ut fra sakens bevis fant Domstolen det klart at fengselsmyndighetenes beslutninger om å nekte søkerne tilgang til de omstridte utgavene av dagsavisen ikke var basert på noen av de lovbestemte begrunnelsene. På denne bakgrunn konkluderte Domstolen med at inngrepet ikke var foreskrevet ved lov, og det forelå følgelig en krenkelse av artikkel 10. I lys av konklusjonen etter artikkel 10, fant Domstolen at det ikke var nødvendig å ta stilling til klagenes andre anførsler.

Har du
kommentarer
eller spørsmål?
Send mail til:
info@nchr.uio.no

*

*

*